

Vrancken Guillaume °1948

Jeugd jaren

Guillaume Vrancken werd in Sint-Truiden geboren op 21 december 1948, als zoon van metsers Lambrecht Vrancken en Nestorine Bollen. Guillaume was de jongste in het gezin. Hij had nog een broer en een zus. Het gezin woonde in Mechelen-Bovelingen, een kleine gemeente nabij Heers in Limburg, vlakbij de taalgrens. De kinderen werden tweetalig opgevoed. Na de Nederlandstalige lagere school in Bovelingen volgde Guillaume de Franstalige school in Borgworm (of Waremme).

Actief leven

Toen Guillaume Vrancken vijftien jaar werd, stopte hij met het onderwijs en ging hij werken in de fruitteelt, niet bij een fruitteeler, maar in een fabriek waar men confituur maakte. Hij werkte er in dagdienst, maar dat hield hij niet lang vol. Hij ging liever pinten pakken met zijn makkers. Een paar jaar later stopte hij dan ook definitief met werken. Zijn nieuw levensmotto was: drinken en zwerven in de streek rond Sint-Truiden...

Ondertussen waren zijn ouders gestorven en erfde hij een som geld. Op die wijze had Guillaume een ruime voorraad aan drinkgeld. Een groot gedeelte ervan heeft hij letterlijk opgedronken. Waarschijnlijk werd vanaf toen ook de band met de familie verbroken.

Landloper

Guillaume geraakte op de dool en belandde in de goot. In die toestand werd hij aangehouden en voor de rechter gebracht. Die oordeelde dat hij een landloper was, omdat hij geen werk en geen adres had. Door de rechter werd hij naar de Rijkswelddadigheidskolonie van Wortel gestuurd. Op 3 december 1974 arriveerde Guillaume Vrancken (26 jaar) er voor de eerste keer. Zijn voornaam Guillaume werd al snel afgekort tot "Jomme". Omdat hij iets mispeuterd had, verbleef hij even in de gevangenis van Merksplas. Maar daarna ontstond er een vast patroon van:

- arrestatie door de politie,
- de politierechter van Turnhout die Guillaume telkens voor enkele maanden naar Wortel stuurde,
- het verblijf in Wortel,
- de vrijlating en
- een kortstondig logement op een kamer in Antwerpen.

En dan begon het weer van voor af aan...

Vanaf 1974 tot 1993 werd dit scenario 23 keer herhaald...

Binnen in de gevangenis werd Guillaume Vrancken acht uur per dag tewerk gesteld in het palettenatelier van Pasec, de firma die ook in de gevangenissen van Hoogstraten en Merksplas actief is en houten onderleggers voor de industrie produceert. Het atelier in Wortel is een voetbalveld groot. Guillaume was er de enige arbeider.

Guillaume bewaarde nog leuke herinneringen aan de extra voetbalactiviteiten, zoals het Paastornooi of het voetbaltornooi met het personeel aan het Casino. Bij de voetbal was hij dan "linnekesman-lijnrechter".

En toen kwam 1993...

Toen in 1993 de Wet op de Landloperij werd afgeschaft, mochten alle landlopers vertrekken. Voor de meesten moest de directie op zoek naar een nieuwe locatie waar ze zouden mogen verblijven. Omdat dit (soms veel) tijd in beslag nam, werd een uitdoofregeling getroffen. In Wortel maakten twaalf personen gebruik van deze regeling. Hun statuut werd gewijzigd van "landloper" naar gestrafte met een straf van onbepaalde duur. Zolang er geen oplossing was gevonden, mochten deze "landlopers" in Wortel blijven. Ze mochten zelfs enkele dagen in verlof gaan, maar als ze niet op tijd terug waren, werd dat beschouwd als een definitief vertrek.

Ook Guillaume Vrancken maakte gebruik van deze speciale regeling. Vroeger was hij een hevige supporter van voetbalclub Standard, maar dat is voorbij. Zijn aandacht verschoof naar het wielrennen, naar de Scheldeprijs en naar het na-tourcriterium. Hij nam dan voor een dag of vijf verlof, huurde te Antwerpen een kamer in een hotelletje, zodat hij er kon genieten van ne goeie Palm.

KG

Bronnen

- > Interview met Guillaume Vrancken in dec. 2015.
- > Cavagakaarten van de Rijksweldadigheidskolonie van Wortel.